

ת"פ 9199/09/15 - מדינת ישראל נגד י.ל.

בית משפט השלום בפתח תקווה

25 אוקטובר 2017

ת"פ 9199-09-15 מדינת ישראל נ' ל'

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
י.ל. ע"י ב"כ עו"ד אבי כהן

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (2 עבירות), היזק לרכוש במזיד על פי סעיף 452 לחוק העונשין, איומים על פי סעיף 192 לחוק העונשין (2 עבירות) הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, זאת בהתאם לכתב האישום המתוקן.

מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והמתלוננת היו בקשר זוגי במשך כ-4 חודשים בעוד הנאשם נשוי לאחרת.

מהאישום הראשון בכתב האישום עולה כי כחודשיים עובר ליום 1.9.15 אמרה המתלוננת לנאשם כי היא רוצה להפסיק את הקשר ביניהם.

בנסיבות אלה הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת ותקף אותה בכך שהחזיק בידיה וירק עליה וכן שבר את הטלפון הנייד שלה.

בהתאם לאישום השני, בסמוך לאחר האירוע שתואר לעיל, הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת נכנס למשרדה, נעל את הדלת ותקף אותה בכך שתפס בגרונו, משך בשיערה לכיוון הרצפה ואמר לה "עכשיו את תראי מי זה איציק שאת לא עונה לטלפון" וסטר לה.

בהמשך לקח הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת, סרב לבקשותיה להחזירו, עזב את המקום כשהטלפון בידו והחזירו למתלוננת כעבור יומיים.

בהתאם לאישום השלישי, כשלושה שבועות לפני יום 1.9.15, שלח הנאשם למתלוננת מהטלפון הנייד שלו את טלפון הנייד שלה עשרות הודעות ובהן איים על המתלוננת בפגיעה בה.

כך, כתב הנאשם בהודעה "תישבעי שישנת מאמי... כבר הייתי בדרך והמספרים איתי" וזאת בצירוף תמונה של מספרים עם כיתוב "את חושבת אני צוחק.. פק"ל כיס כמו בצבא".

בתגובה כתבה המתלוננת "בובי אני לא רוצה להיות איתך יותר" והנאשם כתב "את יודעת שאני משוגע, סבבה חיים שלי, תסתכלי היום שאת נוסעת חחחח".

המתלוננת ענתה לכך "מה אסור לנו להפרד אף פעם???" והנאשם כתב "אתמול לא היית עונה ואם הייתי בא ולא מוצא אותה היה תספורת" (הטעויות במקור).

הנאשם המשיך לשלוח למתלוננת הודעות איום רבות בהן דרש ממנה לענות לשיחותיו, אך המתלוננת סירבה לכך.

הנאשם המשיך לאיים על המתלוננת כי יפגע בה אם לא תענה לו, אך המתלוננת ביקשה ממנו כי יחדל ויעזוב אותה. הנאשם בתגובה המשיך לאיים על המתלוננת.

ביום 1.9.15 בשעות הבוקר שלח הנאשם למתלוננת עשרות הודעות באמצעות הפייסבוק, זאת לאחר שהמתלוננת חסמה את האפשרות של הנאשם לשלוח לה הודעות או להתקשר אליה לטלפון הנייד.

הנאשם איים על המתלוננת כי אם לא תבטל את החסימה יפגע בה.

בהמשך המתלוננת כתבה לנאשם כי תחסום את האפשרות שלו לכתוב הודעות בפייסבוק והנאשם השיב באיומים רבים לפגיעה במתלוננת אם תעשה כן.

בהתאם לאישום החמישי, באותו יום בשעות הצהריים, יצאה המתלוננת ממקום עבודתה כשהיא נוהגת ברכבה.

בנסיבות אלה המתין לה הנאשם, שנהג ברכבו, וחסם את דרכה, עד שהשניים נעצרו בתחנת דלק והנאשם נכנס לרכבה של המתלוננת.

הנאשם אמר למתלוננת כי לא יוותר עליה וילחם עליה, אך המתלוננת ביקשה ממנו לעזוב את המקום.

בתגובה הוציא הנאשם את מפתחות רכבה של המתלוננת מהמתנע, נכנס לרכבו וחזר לרכבה לאחר מספר רגעים והורה לה לנסוע אל מאחורי תחנת הדלק, תוך שהוא מאיים עליה.

השניים נסעו למקום מבודד מאחורי תחנת הדלק והנאשם נכנס לרכבה של המתלוננת ואמר לה "אני אוהב אותך, אני לא יכול לוותר עלייך, קשה לי" ואז תקף אותה בכך שתפס בשיערה, הוריד את ראש כלפי מטה וגזר את שערותיה תוך שהוא אומר "את תהיי איתי, אף גבר לא יהיה איתך, רק אני" ואיומים נוספים.

בתגובה צרחה המתלוננת וניסתה להיאבק בנאשם וכתוצאה מכך נגרמו לה חתכים מדממים בידיה, עד שהצליחה להימלט מהרכב.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יישלח לתסקיר שירות המבחן, כאשר עמדת המאשימה תהיה לענישה של 10 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נלווים ואילו ההגנה תטען באופן חופשי.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, לפיו לנאשם 9 רישומים פליליים בין השנים

1999-2017 בעבירות ניהול עסק ללא רשיון, הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם משנת 2016, איומים משנת 2014 ומשנת 2000, תקיפה סתם משנת 2014 ומשנת 2001, הפרת הוראה חוקית משנת 2014, נסיון תקיפה משנת 2000, שבל"ר ונטישה במקום משנת 1998 ותקיפת שוטר משנת 1995. הנאשם נדון מעת לעת למאסרים מותנים וענישה כספית.

כן נדון הנאשם לאחרונה, ביולי 2017, בבית משפט השלום בטבריה בת"פ 27802-06-16 בעבירות של איומים והטרדה במתקן בזק כלפי אותה מתלוננת, בין החודשים מרץ-יוני 2016, היינו עבירות מאוחרות לעבירות שבפני. באותו תיק המליץ שירות המבחן על הארכת מאסר מותנה התלוי כנגד הנאשם בהתאם לגזר הדין שניתן ביום 30.3.16 בת"פ 48690-08-15. מכך שהנאשם מתהלך חופשי ניתן להבין כי המע"ת הוארך בהתאם להמלצת שירות המבחן.

הנאשם הופנה כאמור למתן תסקיר בעניינו.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, יליד 1977, תושב אxxא נשוי ואב לארבעה ילדים.

אשתו של הנאשם הינה מורה לחינוך מיוחד והיחסים בין הנאשם לבניה תוארו כיציבים.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד מתוך רצון להשתלב בעבודה וחוסר עניין בלימודים.

הנאשם עבד בעבודות שונות וכן עבד כעצמאי תקופה ארוכה, אך נאלץ לסגור את העסק עקב הסתבכות כלכלית ובשנים האחרונות מנהל עסק הסעות עצמאי ובמקביל עובד בשירותי גרירה.

לנאשם 4 אחים ואחיות, הוריו תוארו כמתפקדים, אך הנאשם מסר כי האווירה המשפחתית בה גדל היתה קשה, עקב קושי של הוריו בסיפוק צרכיו ואופיו הקשה של האב, עמו הסתכסך הנאשם לפני מספר שנים על רקע עבודתם המשותפת במוסך של האב.

תואר עברו הפלילי כמפורט לעיל ונמסר כי הנאשם הציג עמדה קורבנית לעבירות אלה.

ביחס לעבירות הנוכחיות, הנאשם הודה בהן, אך התקשה להכיר בפן הפלילי שבהתנהגותו.

הנאשם מסר כי ניהל קשר רומנטי עם המתלוננת מחוץ לנישואין במשך 4 חודשים.

הנאשם מסר כי הקשר היה קשר מיני בעיקרו וכאשר החליט לסיימו המתלוננת נפגעה ואיימה לחשוף את הקשר בפני משפחתו. הנאשם מסר כי במצב זה הגיב באופן אלים ותוקפני כלפי המתלוננת מספר פעמים.

נערכה פגישה עם המתלוננת במסגרת הכנת תסקיר המעצר וממנה עלה כי המתלוננת הינה כבת 44, גרושה ואם לתאומים. המתלוננת מסרה כי הכירה את הנאשם במהלך בילוי במועדון ונוצר ביניהם קשר זוגי אשר נמשך לאור הבטחותיו של הנאשם כי יעזוב את אשתו. נמסר כי לאחר שהבינה שאינו מתכוון לעשות זאת, ביקשה לסיים את הקשר ואז הגיב הנאשם בתוקפנות ובאיומים. המתלוננת מסרה כי מאז הגשת התלונה על ידה הנאשם לא יצר עמה קשר וכי אינה חוששת ממנו.

הנאשם מסר כי לא שיתף את אשתו במהות ההליך המתנהל כנגדו במטרה לשמור על התא המשפחתי והסביר זאת כחלק מסכסוך כספי.

אשתו של הנאשם הציגה את הנאשם באופן חיובי ביותר ותוארה מערכת זוגית טובה ואוהבת. הודגש כי הנאשם לא נקט באלימות ותוקפנות כלפי משפחתו מעולם.

במסגרת הערכת הסיכון להישנות והסיכוי לשיקום העריך קצין המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה בעתיד והוצע לנאשם להשתלב בטיפול שיקנה לו כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ודחק. הנאשם הביע הסכמה ליטול חלק בטיפול כנ"ל.

בנסיבות אלה, ולאור ההערכה כי השתתפות בטיפול תפחית את הסיכון להישנות עבירות, הומלץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במהלכה ישתלב בטיפול מתאים, זאת לצד מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

ב"כ המאשימה טענה כי העבירות כמפורט בכתב האישום המתוקן הן על רקע יחסים רומנטיים בין הנאשם למתלוננת ואף על פי שלא מדובר בבני זוג על פי הפסיקה, העבירות במהותן הן עבירות שמזכירות אלימות במשפחה.

נטען כי הערכים שנפגעו כאן הם אותם ערכים, הגנה על שלום המתלוננת וזכותה לשלוות נפש.

כן נטען כי הנאשם לא נרתע וביצע את העבירות לאורך תקופה, אף במקום עבודתה של המתלוננת. ב"כ המאשימה התייחסה לכך שבעבירות קיים פן משפיל, כאשר הנאשם אוחד במתלוננת בכוח וגוזר את שיער ראשה.

ב"כ המאשימה התייחסה להמלצת שירות המבחן אשר לצד המלצתו מציין כי הנאשם מושפע מערכים של נורמות כוחניות ונוטה להתנהגות תוקפנית וכי עלול לפעול באופן פורץ גבולות ותוקפני כאשר הוא עומד בפני החלטות וסיטואציות מורכבות בחייו.

נטען כי לחובת הנאשם חמש הרשעות קודמות, כאשר יש הרשעות מאוחרות לעבירה וניתן להתרשם כי הנאשם פועל באלימות והעבירות הנוכחיות הינן בעלות דמיון רב לעבירות אלימות במשפחה.

לנוכח הודיית הנאשם וחסכון בזמן שיפוטי יקר, מחד גיסא, ומאידך גיסא לנוכח ריבוי העבירות וחומרתן וכן הנסיבות בהן נעברו והפגיעה המשמעותית במתלוננת, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל בן עשרה חודשים לצד מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלוננת.

הוצהר כי הנאשם היה עצור מיום 3.9.15 עד יום 14.10.15.

הוגשה פסיקה רלוונטית.

ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בית משפט השלום גזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל על אף המלצת תסקיר שירות מבחן להטלת עבודות שירות והעדר עבר פלילי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

בת"פ (שלום נתניה) 37272-11-14 **מד"י נ' אדמסו מזגיה** הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג). בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בכך שלנאשם הרשעה קודמת בעבירת תקיפת בן זוג וכן בתסקיר שלילי שהתקבל בעניינו.

בת"פ (שלום י-ם) 43449-01-15 **מד"י נ' רונן וקנין** הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפה סתם (בת זוג). בית המשפט גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בהתחשב בעברו הפלילי המכביד ובתסקיר שלילי.

בת"פ (שלום פ"ת) 670-13 **מד"י נ' אשתה אשר טלה** הורשע הנאשם בעבירות אלימות שבוצעו כלפי בת זוגו שחיה בנפרד ממנו. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם בוש במעשיו ואין חולק כי מדובר במעשים מכוערים ולא ראויים.

נטען כי הנאשם נענש בגין מעשיו בכל הנוגע לקשר עם אשתו.

הוגש מכתב מטעם אשתו של הנאשם בו פרטה כי מחלה לנאשם וכי חשוב לה לנסות לשקם את חייהם ויחסיהם. במכתב תארה אשתו של הנאשם כי בשנה וחצי שחלפו מאז המקרה הם עושים מאמצים לשקם את היחסים, גם למענם וגם למען ארבעת ילדיהם.

נטען כי הנאשם נענש אף בכך ששהה במעצר כ-40 ימים.

נטען כי אמנם יש לנאשם עבר פלילי, אך מדובר בעבר שברובו התיישן או נמחק שכן מדובר בעבירות ישנות של מעל 15 ו-17 שנה.

כן נטען כי העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות שאינן מהעבירות החמורות והענישה שהוטלה עליו בגין היתה ענישה של מאסרים מותנים ומעולם לא הוטל על הנאשם עונש מאסר או מאסר בעבודות שירות בעבר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה מיד, לקח אחריות, והביע בוושה בגין מעשיו.

נטען כי מהתסקיר שהתקבל ניתן ללמוד כי הנאשם לקח אחריות, הבין והפנים את העובדה שהוא זקוק לטיפול בנושא אלימות ושליטה בכעסים.

כן נטען כי הקשר עם המתלוננת נותק וכי היא אינה חוששת ממנו.

ב"כ הנאשם הגיש לבית משפט פירוט של חובות הוצאה לפועל של הנאשם שמגיעים למעל חצי מיליון ₪.

נטען כי הנאשם הינו מפרנס יחידי של המשפחה וכי מצבם הכלכלי הינו קשה.

ב"כ הנאשם טען כי כשיש אפשרויות בתיק להטיל אמצעי ענישה שונים ולא מאסר בין כתלי הכלא, ראוי לעשות זאת, במיוחד לאור כך שלפי תיקון 113 יש לשקול לא רק את טובת הנאשם.

נטען כי במקרה זה יש לשקול את טובת ילדיו הקטינים ורעייתו שייפגעו באם יושת עליו עונש מאסר.

ב"כ הנאשם טען כי התסקיר ממליץ על הטלת צו מבחן, ומדובר באמצעי שמבטיח שאם יפתחו תיקים חלילה או שהנאשם לא יתמיד בטיפול, אפשר יהיה לחזור ולדון אותו ולהשית עליו ענישה מחמירה כפי שעותרת המאשימה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא וכי עברו הינו לא מכביד באופן יחסי וכן הינו במדרג נמוך, כאשר כמעט כולו התיישן או נמחק.

ב"כ הנאשם עתר לכך שבית משפט יסתפק בתקופת המעצר שהנאשם שהה בה, וכן ישית עליו מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת וכן צו מבחן כמולץ על ידי שירות המבחן.

נטען כי לעניין ענישה מוחשית ניתן להשית על הנאשם של"צ בהיקף מקסימלי.

ב"כ הנאשם עתר לכך שאם יחליט בית משפט להטיל על הנאשם עונש מאסר, כי אז יישלח הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בטרם גזר הדין, בפרט כאשר מדובר בנאשם שלא ריצה בעבר עונש מאסר.

נטען כי ששה חודשי מאסר בעבודות שירות בצירוף תקופת מעצרו של הנאשם מגיעים לענישה הקרובה לדרישת המאשימה במסגרת הסדר הטיעון.

צוין כי הנאשם החל קבוצה לטיפול באלימות בשירות המבחן.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם לקבל את המלצת שירות המבחן להטלת צו מבחן בצירוף עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון והביע צער וחרטה על המעשים וכן טען כי הוא כיום במקום אחר.

דין

הערכים הנפגעים הינם שלמות גופה, בטחונה ושלוות נפשה של המתלוננת. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה גבוהה, כעולה מחומרת האיומים, ריבויים, המעשים האלימים והמשפילים שנקט הנאשם כלפי המתלוננת והאימה שהפיל עליה במעשיו.

בנסיבות אלה, מתחם העונש הראוי מתחיל ממאסר בפועל של מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל, כן רכיבים גלוים.

עברו הפלילי של הנאשם, וכן הרשעתו המאוחרת, מלמדים על אדם שנוקט בדרך כוחנית ופוגענית של אלימות ואיומים במצבי לחץ ותסכול. יחד עם זאת, תפקודו של הנאשם הינו נורמטיבי בדרך כלל, אין מדובר בעבריין שריצה תקופות מאסר מאחורי סורג ובריח, אלא במי שרף החומרה של עבירותיו הוביל אותו לענישה בדרך של מאסרים מותנים ולא מעבר לכך.

כן יש להוסיף לקולא את הנכונות לטיפול, את נטילת האחריות, ואת חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות וניתוק הקשר עם המתלוננת משנת 2016 ואילך.

לפיכך, הגם שסברתי כי העונש הראוי לנאשם על פי עקרון ההלימה הינו של 8 חודשי מאסר בפועל, הרי בנסיבות בהן שהה הנאשם 40 יום במעצר, השתת ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (ללא ניכוי ימי מעצר, ובצירוף רכיבים נוספים) תציב את העונש הכולל על רף קרוב מאד לעונש ההולם, ועל כן אני רואה לנכון לבכר דרך ענישה זו על פני שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח ל-6 חודשים ו-20 יום.

אשר על כן אני מורה על מתן חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם.

נדחה ליום 2.1.18 שעה 11:30.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ח, 25 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.